

Από τα νησιά στη Μαλακάσα

Πέντε πρόσφυγες μαρτυρούν για τις συνθήκες ζωής και το μακρύ ταξίδι

Του **ΜΟΧΑΜΑΝΤ ΣΑΡΙΦ ΡΑΧΜΑΝΙ**

Κάθε άνθρωπος έχει το δικαίωμα να έχει μια ήρεμη ζωή χωρίς ανησυχίες. Όσοι έχουν μια καλή ζωή χωρίς ανησυχίες έχουν μερίδιο ευθύνης να βοηθούν αυτούς που έχουν αποδράσει από τον πόλεμο και την ανασφάλεια. Παρ' όλα αυτά, οι πρόσφυγες που είναι στα νησιά της Ελλάδας στερούνται θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα. Θα θέλαμε, λοιπόν, να μας μιλήσουν οι ίδιοι οι πρόσφυγες, που ήρθαν πρόσφατα στην Αθήνα από τη Λέσβο, τη Σάμο και τη Χίο, για τις συνθήκες που επικρατούν στα νησιά.

Ζιαοντίν Φεϊζί, από τη Σάμο

Ημουν στη Σάμο και οι πρόσφυγες ζούσαν σε μικρές σκηνές, που δεν μπορούσαν να τους προστατεύσουν από τη βροχή και το χιόνι. Κάθε μήνα παίρναμε επίδομα ενενήντα ευρώ για κάθε ενήλικο και πενήντα ευρώ για κάθε ανήλικο μέλος της οικογένειάς, τα οποία όμως δεν έφταναν ούτε για να αγοράσουμε ρούχα.

Ακράμ Αλί Αχμαντί, από τη Λέσβο

Είμαστε μια εννεαμελής οικογένεια. Παίρνουμε επίδομα μόνο τριακόσια ευρώ. Εάν ήθελα να αγοράσω ρούχα μόνο για τα τρία παιδιά μου, δεν θα έμεινε τίποτα άλλο. Το φαγητό στο camp δεν τρω-

ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΑΡΙΟΥΛΑΚΗΣ

γόταν, τα παιδιά μου αρρώστησαν στο κρύο camp της Μόριας, επειδή ζούσαμε στη σκηνή.

Ρογαγέ Καριμί, από τη Λέσβο

Επτά μήνες βρισκόμασταν στο camp της Μόριας. Εγώ και ο γιος μου αντιμετωπίζαμε ψυχολογικά προβλήματα. Η δουλειά των ανδρών ήταν να περιμένουν στην ουρά για το φαγητό. Τόσος πολύς κόσμος περίμενε στις ουρές, που μόλις ερχόταν η σειρά μας και παίρναμε το πρωινό, έπρεπε να πάμε να σταθούμε στην ουρά για το μεσημεριανό. Το ίδιο συνέβαινε και για το βραδινό κ.ο.κ.

Ζοχρέ, από τη Λέσβο

Εμείς στο camp της Μόριας δεν ήμασταν ασφαλείς. Οι κοπέλες και οι γυναίκες ζούσαμε με τρόμο και φόβο. Για να πάρουμε το φαγητό μας έπρεπε να περιμένουμε στη σειρά ατελείωτες ώρες. Υπήρχαν σοβαρά προβλήματα με τις συνθήκες υγιεινής. Κάποιοι νέοι άντρες παρενοχλούσαν τις κοπέλες και τα μικρά παιδιά.

Νουρ Αγά, από τη Λέσβο

Το camp της Μόριας ήταν χωρητικότητας 2.000 ατόμων, αλλά στη συγκεκριμένη δομή διέμεναν γύρω στα 8.000 άτομα. Κάθε μέρα εί-

Κάθε μέρα είχαμε τσακωμούς και αισθάνομασταν ανασφάλεια. Αυτό επηρέαζε σοβαρά τις οικογένειες και κυρίως τα παιδιά

χαμε τσακωμούς και αισθάνομασταν ανασφάλεια. Αυτό επηρέαζε σοβαρά τις οικογένειες και κυρίως τα παιδιά. Η αστυνομία δεν εμπλεκόταν στους καβγάδες.

Αυτά είναι κάποια από τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι άνθρωποι στα διάφορα camps στα νησιά της Ελλάδας. Εμείς ζητάμε από τον αξιότιμο λαό της Ελλάδας να διεκδικήσουμε μαζί τα ανθρώπινα δικαιώματα για τους πρόσφυγες, οι οποίοι λόγω πολέμου και ανάγκης έχουν εγκαταλείψει τη χώρα τους και είναι άδικο να βρεθούν πάλι στην ίδια κατάσταση.